ümber. 1936. aastat võib iseloomustada juba ootus- ja ettevalmistus-ajajärguna sellele eesmärgile jõudmiseks.

Me võime tähele panna, et niisugused ülemineku-ajajärgu asutised nagu riigi-majandusnõukogu ja rahvakultuuri ja rahvahariduse nõukogu avaldavad hoopis vähest tegevust. Valitsus püüab jooksvaid küsimusi lahendada oma ressoori kaudu. Ka ei võta Isamaaliidu tegevus kuigi elavat kuju, vaid seda rakendatakse ainult juhuti üksikute aktsioonide päevakorrale tõusmisel, nagu seda oli rahvahääletus ja Rahvuskogu valimised. Veel kerkis Isamaaliidu tegevus esile maakondlike rahvuspäevade ja lõikuspühade korraldamisel.

Rahvusluse propaganda jätkub riikliku propaganda talituse ja selle abiorganite kaudu. Sellest tööst võib nimetada tegevust nimede eestistamise alal, mis on niivõrd läbi löönud, et loosung „eestlasele eesti nimi" on saanud mõistetavaks kõige laiemaile rahvakihtidele ja toonud kaasa ka niivõrd hulgalise nimede eestistamise, et aasta lõpuks leidus juba valdasid, mis tervikuna on vabanenud võõrapäraseist perekonnanimedest. Ka osutub õige viljakaks Eesti lipu toimkonna töö, nii et igasse teise talumajapidamisse on suudetud viia lehvima Eesti rahvuslipp.

Raamatu-aasta peakomitee lõpetab oma töö 9. aprillil, andes üle oma funktsioonid raamatufondile ja haridusministeeriumile, olles suutnud anda elustava tõuke kirjandusele ja raamatu levikule. Võib märkida veel keskmist edu, mida saavutati riikliku propaganda talituse kaudu korraldatud hümnitaoliste ja pidulaulude võistlusega. Kodukaunistamise hoogtöö on osutunud vähem viljakaks, põrgates nähtavasti vastamisi talurahva mitmete kihtide vähearenenud ilumeele kui ka majandusliku kehvusega.

Eesti kroonika 1936, lk. 28